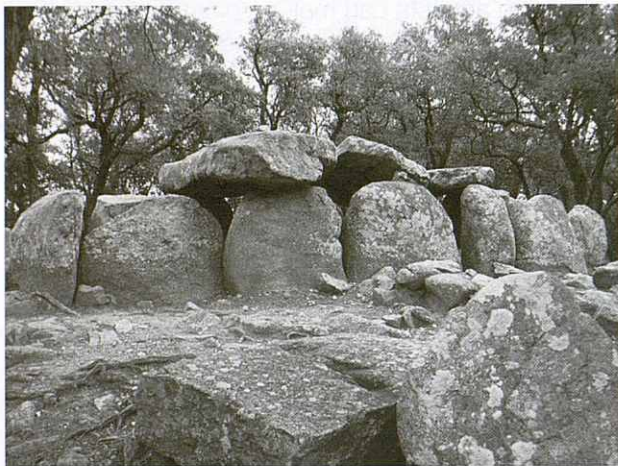

Romanyà de La Selva. (Les Gavarres) 17 de febrer

Vàrem tornar a Romanyà, el poble ens va rebre en silenci; era molt d'hora i tot just les primeres clarors del matí llustrejaven entre els boscos. La placeta, l'església, el campanar que sona mentre sonen les nostres veus que recorden una altra vegada la intensa vida d'una escriptora apassionant que va estimar de forma incondicional la llengua catalana, va crear novel·les de vides de persones, una mica com som tots plegats: del dia a dia, de les nostres tristeses i alegries, passió i desencís. La vida quotidiana construïda de forma magistral que revela la història d'un temps i d'un país; d'uns costums de vides molt viscudes dintre de les cases, entre els jardins, al carrer de les ciutats. De la guerra civil: la desfeta d'un món i la represa d'una vida... de moltes vides que van tornar a començar des de la migradesa del dia a dia senzill.

Dolmen de la Cova d'en Daina, a Romanyà de la Selva.
Foto: Alfons Garcia

Mercè Rodoreda relata com ningú la vida humana i la vida entre els jardins: les flors i els arbres que acompanyen els personatges en les seves decisions, les seves lluites i es lliguen a l'argument de la seva vida.

Tot seria molt senzill sinó fossin novel·les absolutament modernes que retornen a la vida diària, però no des de la vulgaritat indiferent i esquifida, sinó des del batec de les paraules que basteixen la manera de fer de la societat catalana, des dels grans temes i també des dels detalls. Per què ens ha agradat retornar a aquest paisatge conegut? Doncs precisament per això, pel gust de trobar-hi la coneixença d'una bona amiga, dels paisatges savis i amables, dels camins que porten les paraules d'una vida, perquè som amics que ens agrada viure la vida de Catalunya des dels camins i des de les paraules. Després, vàrem passar pel petit cementiri, hi ha un bust de l'escriptora, sembla que el vent li mogui els cabells i la seva cara que pensa, amb aquella rialla entre suau i absent, plena d'una vida interior silenciosa i activa; ella que va mirar tant les

Placeta de l'Església de Romanyà de la Selva
Foto: Alfons Garcia

persones i ens va incorporar en les seves novel·les; ara, és ella a qui nosaltres mirem i admirem i l'hem incorporat en les nostres vides, amb tantes imatges de bellesa i dolor; de realitat i de somnis.

Benvinguts siguin els homenatges si ens fan sentir part viva d'un país i d'una cultura. No perquè siguin el fruit d'un moment i d'un temps, sinó perquè és la consolidació d'una Catalunya construïda per la força de tanta voluntat.

Rosa Serra

Setmana Santa a La Rioja 2008

Amb la puntualitat que ens caracteritza el diumenge 16 de març, diada de Rams, a les 7 del matí ens trobem davant l'estació d'autobusos, el primer grup format per: Josep, Rosa, Montse, Xavier, Vicenç, Marta, Francesca, Teresa, Dolors, Encarna i Ernesto.

Iniciem el viatge amb destí a la Rioja per passar la Setmana Santa, entre la Sierra de la Demanda i la Sierra Cebollera. La primera parada per esmorzar la fem a Fraga i "oh" sorpresa; quan ens disposem a entrar en un bar ens atrapen en Ferran i la Mercè. Amb aquesta incorporació som tretze els qui hi passarem la setmana sencera.

La parada següent serà la ciutat de Calahorra. Sobre les dotze arribem i ens trobem l'entrada de la ciutat tancada; la policia municipal ens indica que no podem accedir al centre perquè es celebra la fira medieval o molt antiga.

I ens trobem, l'arc de triomf romà (De cartró pedra, que alguns confonen, des de lluny amb un monument) que dóna la benvinguda als visitants amb l'inscripció MERCAFORUM 2008. Les parades s'estenen pel barri antic donen un ambient medieval per l'ambientació dels decorats i les persones, encara que els productes que s'ofereixen siguin de l'actualitat. En mig del recinte